

[Gammelgaard]

betalingsbalancen. Budgetdepartementet skønner således, at underskuddet på betalingsbalancen vil stige med 1,5 mia kr. i 1985 som konsekvens af de socialdemokratiske ændringsforslag. Det vil igen lægge yderligere begrænsninger på vor økonomisk-politiske handlfrihed i fremtiden.

Alt i alt kan det om de socialdemokratiske ændringsforslag siges, at de forværrer de tre vigtige balanceproblemer, som dansk økonomi har: arbejdsløsheden, betalingsbalancen samt underskuddet på statens finanser. Jeg kan kun beklage, at socialdemokratiet endnu ikke har givet slip på de gamle økonomiske teorier om, at blot man øger den offentlige efterspørgsel, så ordner de økonomiske balanceproblemer sig ganske automatisk. Det er simpelt hen en filosofi, som er forældet, og som for længst burde være forladt af et såkaldt progressivt parti som socialdemokratiet, der påstår, at det løbende tilpasser sig udviklingen.

Det, der er brug for, er en moderne finanspolitik, der fremmer initiativ, virkelyst og arbejdsmohed hos den enkelte borger og virksomhed. Det er ikke ved at fratage den enkelte det økonomiske incitament herfor, at man støtter denne målsætning.

Den offentlige sektors udgifter må holdes i ave. Det er netop essensen i regeringens forslag til finanslov for 1985, og det bør derfor vedtages, sådan som regeringen har fremsat det.

Herefter om de øvrige partiers ændringsforslag.

Det radikale venstre stillede oprindeligt flere ændringsforslag. De er nu indarbejdet i finansloven bortset fra den besparelse på forsvaret på 548 mill. kr., som partiet foreslår. Denne besparelse er ikke i overensstemmelse med det forsvarsforlig, regeringen har indgået, og vi stemmer naturligvis derfor imod dette ændringsforslag fra det radikale venstre.

Socialistisk folkeparti har stillet en række ændringsforslag, og hvad angår disse, må jeg erklære mig enig med den socialdemokratiske ordfører. Det er simpelt hen for tyndt, det, man kommer med fra SF, ud over at det er udtryk for en så afvigende holdning i forhold til den, som er kendetegnende for det store flertal i den danske befolkning og i det danske folketag, at vi klart må afvise alle SFs ændringsforslag.

SF foreslår, at udgifterne til EF helt ophører – uden videre. Man ved, det ikke kan lade sig gøre at foretage en sådan udmeldelse, men ikke desto mindre stiller man et ændringsforslag, der uden videre siger, at nu ophører udgifterne til EF.

Dernæst skal det danske forsvar nedlægges ifølge SF. Det betyder, at vi ud over dermed at være udmeldt af NATO står fuldstændig forsvarsløse i en krigs- eller krisesituation. Det er ufatteligt, at et parti her i folketaget, der har den størrelse, kan stille sådanne ændringsforslag.

Samtidig foreslås det, at der afholdes merudgifter på i alt 12 mia kr., heraf 7 mia kr. på undervisningsministeriets område og 3,5 mia kr. på arbejdsministeriets område. De fleste af disse merudgifter dækker over foragede overforsler til husstandene. Der er tale om Statens Uddannelsesstøtte, støtte til EFG-elever i basisåret, betalt frihed til uddannelse, bistandshjælp, sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge.

Når man forøger udgifterne på alle disse områder, i det omfang det her er foreslået, vil det betyde, at underskuddet på statsfinanserne stiger ganske væsentligt, og dermed er vi, hvad angår den negative udvikling, der kommer, i en situation, der vil være endnu værre end den, som vil følge af en vedtagelse af de socialdemokratiske ændringsforslag. Vi afviser naturligvis at føre en økonomisk politik, der er så fjern fra realiteterne som den, SF står for.

Det samme må jeg sige om VS' ændringsforslag. De kræver faktisk ingen kommentarer. De er så specielle og så helt ude af trit med, hvad der er realiteter, hvad der kan blive gennemført, at de overhovedet ikke kræver nogen bemærkninger herfra.

Fra de frie demokrater er der stillet forslag om, at indkomst- og formueskat af personer uden videre nedsættes med lige ved 19 mia kr., og at registreringsafgift af motorkøretøjer nedsættes med henved 2 mia kr.

Efter vor opfattelse er det for let en måde at føre finanspolitik på. Det er ikke muligt uden videre at nedskære skatteindtægterne med 20 mia kr., således som statsfinansernes situation er, og således som den økonomiske situation er i det hele taget.

Man vil også ophæve Lønmodtagernes Dyrtidsfond uden videre. Det kan heller ikke